

50. בחוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995⁴⁵ (בפרק זה – חוק הרשויות המקומיות), בסעיף 5, במקום "י"ד בתמוז התשע"ה (1 ביולי 2015) יבוא "ג' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2017)".
51. תחילתו של סעיף 5 לחוק הרשויות המקומיות, כנוסחו בסעיף 50 לחוק זה, ביום י"ג בתמוז התשע"ה (30 ביוני 2015).
- תיקון חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה) – תחילה

פרק י': תחילה

52. תחילתו של חוק זה ביום י"ט בכסלו התשע"ו (1 בדצמבר 2015) אלא אם כן נקבע בו תחילה אחרת.

דברי הסבר

וזו נוסחו של סעיף 11א שמוצע להחליפו:

"השתתפות רשות מקומית בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים

11א. רשות חינוך מקומית רשאית, אם תחליט ובמידה שתחליט, לקבוע שיעור השתתפות בתקציביהם של מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים הפועלים בתחומה; השתתפות רשות חינוך מקומית בתקציביהם של מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים כאמור, כולה או חלקה, יכול שתהיה גם בכסף או בשווה כסף, כגון באמצעות העסקת עובדים".

סעיפים חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים 50 ו-51 מהמדינה), התשנ"ה-1995 (להלן – חוק העברת תשלומים), מסדיר העברה של תשלומים ומעניקים מהמדינה לרשות מקומית ואת המועדים שבהם עליה לעשות כן.

חוק זה אינו מותיר למדינה שיקול דעת בעניין מועדי העברת התשלומים ועלול למנוע בשל כך את אפשרותה של הרשות המקומית להשתמש בכספים לצורך מתן שירותים לתושביה וכך לסכל את המטרה שלשמה מועברים התשלומים. כך למשל, במקרים שבהם קיימים עיקולים על חשבונות הבנק של הרשות המקומית. במקרים אלה, דווקא הגמישות במועד העברת תשלומי המדינה תאפשר לרשות המקומית לפעול להסרת העיקול לפני העברת התשלומים, ובכך תמנע את עיקול הכספים מיד עם קבלתם.

מטעמים אלה, נדחתה כניסתו לתוקף של חוק העברת תשלומים כמה פעמים ברציפות, ולאחרונה בחוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו-2012 (תיקוני חקיקה), התשע"א-2011, עד יום י"ד בתמוז התשע"ה (1 ביולי 2015).

מוצע, מהטעמים האמורים לעיל, לדחות את כניסתו לתוקף של חוק העברת תשלומים עד יום ג' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017). כמו כן מוצע לקבוע כי התיקון המוצע יחל ביום י"ג בתמוז התשע"ה (30 ביוני 2015), מועד פקיעת הדחייה האחרונה.

ותוקן נוסחו של סעיף 11א לנסחו כיום, שלפיו כאמור, רשות מקומית רשאית להשתתף בתקציב מוסד חינוך מוכר לא רשמי שבתחומה, אך אינה חייבת לעשות כן (תיקון מס' 15 לחוק חינוך ממלכתי). התיקון האמור הוביל לכך שישנם פערים בשיעורי ההשתתפות של רשויות מקומיות בתקציבי מוסדות חינוך אלה, ואף ישנן רשויות מקומיות שאינן משתתפות בתקציביהם כלל.

מוצע לתקן את חוק חינוך ממלכתי, ולהחזיר את סעיף 11א לנסחו לפני תיקון מס' 15, כך ששיעור השתתפותה של רשות חינוך מקומית בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים שבתחומה (שהוא כאמור בשיעור יחסי להשתתפותה בתקציבי מוסדות חינוך רשמיים דומים שבתחומה) יהיה בהתאם לשיעור השתתפותה של המדינה בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים, אשר קבע השר לפי סעיף 11 לחוק חינוך ממלכתי. לפי התיקון המוצע, רשות מקומית המשתתפת בתקציבי מוסדות חינוך רשמיים הפועלים בתחומה תהיה מחויבת להשתתף אף בתקציביהם של מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים הפועלים בתחומה, וזאת בהתאם לשיעורים ולתנאים היחסיים שבהם תומכת המדינה באותם מוסדות.

התיקון המוצע יביא לכך שהשתתפות כאמור של רשות מקומית בתקציב הפעלתם של מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים הפועלים בתחומה, תיעשה על פי קריטריונים ברורים ושוויוניים, ובהתאם לקבוע ביחס להשתתפות המדינה, בכל רחבי הארץ.

כמו כן, ובהתאם לנסח שהיה קבוע לפני תיקון מס' 15, כי רשות מקומית מוסמכת להשתתף בתקציבי מוסדות חינוך מוכרים לא רשמיים הפועלים בתחומה, כולם או חלקם, בשיעור גבוה מן הקבוע בסעיף קטן (א) המוצע, קרי – השיעור היחסי שבו משתתפת המדינה בתקציבי מוסדות מוכרים לא רשמיים. זאת, משום שאין כל כוונה להגביל את סמכותה של רשות מקומית המבקשת, מרצונה להגדיל את שיעור השתתפותה בתקציבי מוסדות אלה מעבר לשיעור שבו היא מחויבת לפי סעיף קטן (א) המוצע.

⁴⁵ ס"ח התשנ"ה, עמ' 119; התשע"א, עמ' 157.